

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย เรื่องเด็กเร่ร่อนกับการใช้ยาเสพติดในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยการเสนอข้อมูลตามลำดับของกรอบแนวคิดแบ่งเป็น

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ชุมชน สังคมและสถาบัน
- 4.3 ข้อมูลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน
- 4.4 ข้อมูลการใช้ยาเสพติด
- 4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอข้อมูลทั่วไปของเด็กเร่ร่อน เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ พื้นที่เร่ร่อน เพศ อายุ การศึกษา ภูมิลำเนา รายได้ มโนภาพแห่งตน สมาชิกในครอบครัว การพักอาศัย อาชีพ รายได้ ระยะเวลาการเร่ร่อน ความคาดหวังด้านอาชีพ ความทุกข์กังวล ความเท่าเทียม ความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติด การควบคุมตนเอง สถานภาพสมรส และอาชีพของพ่อแม่ ตามตารางที่ 4.1 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พื้นที่เร่ร่อน

เด็กเร่ร่อนที่ใช้ในการศึกษาเป็นเด็กเร่ร่อนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 200 คน ซึ่งเร่ร่อนพักอาศัยหรือประกอบอาชีพในเขตจตุจักร สถานีรถไฟหัวลำโพง ห้างสรรพสินค้าอิมพีเรียลเวิร์ลด์สำโรง จังหวัดสมุทรปราการ สะพานพระพุทธรยอดฟ้าจุฬาโลก ห้างสรรพสินค้าโรบินสันสีลม สนามหลวง อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ สะพานอรุณอมรินทร์ ห้างสรรพสินค้าพาต้า พัฒน์พงษ์ จากจำนวนแบบสอบถาม พบว่า เด็กเร่ร่อนเขตจตุจักร จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 สถานีรถไฟหัวลำโพง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ห้างสรรพสินค้าอิมพีเรียลเวิร์ลด์สำโรง สมุทรปราการ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 สะพานพระพุทธรยอดฟ้าจุฬาโลก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ห้างสรรพสินค้าโรบินสันสีลม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 สนามหลวง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ จำนวน 18 คน

คิดเป็นร้อยละ 9.0 สะพานอรุณอัมรินทร์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ห้างสรรพสินค้า พาต้า จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และพบเด็กเร่ร่อนในพื้นที่พัฒนพงษ์น้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

เพศ

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 เพศหญิง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

อายุ

เด็กเร่ร่อนอายุระหว่าง 15 - 19 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาอายุระหว่าง 20 - 24 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และอายุระหว่าง 10 - 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 พบเด็กเร่ร่อนอายุน้อยที่สุดอยู่ระหว่าง 5 - 9 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 โดยมีอายุเฉลี่ย 17 ปี

การศึกษา

เด็กเร่ร่อนกว่าครึ่งหนึ่งมีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมามีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 พบเด็กเร่ร่อนไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

ภูมิลำเนาเกิด

เด็กเร่ร่อนกว่าหนึ่งในห้ามีภูมิลำเนาเกิดในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 พบเด็กเร่ร่อนมีภูมิลำเนาเกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง ไม่รวมกรุงเทพมหานคร จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ภาคเหนือ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 พบเด็กเร่ร่อนมีภูมิลำเนาเกิดในภาคใต้น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

สมาชิกในครอบครัว

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวก่อนออกมาเร่ร่อน 4 - 6 คน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมา มีจำนวนเท่ากัน ได้แก่ 1 - 3 คน และ 7 - 9 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 สมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ยมีจำนวน 5 คน พี่น้องในครอบครัวของเด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่มี 3 คน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา มี 2 คน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และมีพี่น้อง 4 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 พบเด็กเร่ร่อนมีพี่น้องต่างพ่อแม่ 1 คน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และ 2 คน จำนวน 6 คน คิดเป็น

ร้อยละ 3.0 เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 4 – 6 คน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 และส่วนใหญ่เป็นลูกคนโต คนรอง และคนสุดท้าย ตามลำดับ

การพักอาศัย

เด็กเร่ร่อนก่อนออกจากบ้านมาเร่ร่อนประมาณหนึ่งในห้าพักอยู่กับพ่อ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาพักอยู่กับแม่ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และพักอยู่กับญาติ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ญาติที่พักอาศัยอยู่ด้วยส่วนใหญ่ ได้แก่ ป้า รองลงมา ได้แก่ ลุง น้ำ และพักอยู่กับพ่อและแม่ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

อาชีพ

เด็กเร่ร่อนโดยมากมีอาชีพขอทาน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา ได้แก่ อาชีพรับจ้างทำงาน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และอาชีพเก็บของเก่า จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 พบเด็กเร่ร่อนมีอาชีพขายบริการน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และพบเด็กเร่ร่อนไม่มีอาชีพ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

รายได้

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อวัน 1 – 100 บาท จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมา ได้แก่ รายได้ 101 – 200 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และรายได้ 401 – 500 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 มีรายได้เฉลี่ย 127.56 บาท รายได้ต่ำสุด จำนวน 10 บาท และรายได้สูงสุด จำนวน 1,000 บาท

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ใช้เวลาเพื่อหารายได้ในช่วง 10.00 – 18.00 น. รองลงมา ได้แก่ เวลา 08.00 - 17.00 น. และเวลา 18.00 - 06.00 น. ในหนึ่งวันเด็กเร่ร่อนจะใช้เวลา 5 – 8 ชั่วโมง เพื่อออกไปหารายได้ รองลงมาจะใช้เวลา 9 – 12 ชั่วโมง และใช้เวลาในการออกไปหารายได้น้อยที่สุด จำนวน 1 - 4 ชั่วโมง

ระยะเวลาการเร่ร่อน

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ออกจากบ้านมาเร่ร่อนนับถึงปัจจุบัน 1 – 3 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา ได้แก่ 4 – 6 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 และ 7 – 9 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 พบเด็กเร่ร่อนที่ออกจากบ้านมาเร่ร่อนนานที่สุด 16 – 18 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 โดยเฉลี่ยระยะเวลาที่ออกจากบ้านมาเร่ร่อน จำนวน 3.68 ปี สาเหตุที่เด็กออกจากบ้านมาเร่ร่อนกว่าหนึ่งในห้ามีสาเหตุเนื่องมาจากทะเลาะกับพ่อแม่ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมา ได้แก่ รักสนุก และติดเพื่อน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ความคาดหวังด้านอาชีพ

ความคาดหวังด้านอาชีพในอนาคต พบว่า เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ อยากรับเป็นทหาร ตำรวจ และครู โดยคิดว่าหากตนเองจะไปให้ถึงความคาดหวังดังกล่าว ตนเองต้องเรียนหนังสือ แต่บางส่วนคิดว่าไม่มีโอกาสเพราะตนเองไม่รู้จะต้องทำอะไรจึงจะทำให้ความคาดหวังนั้นเป็นจริง บางส่วนคิดว่าหากจะทำให้ความคาดหวังต้องเป็นเด็กดี ชยัน อดทน และทำงานเพื่อหาเงิน

ความทุกข์กังวล

เด็กเร่ร่อนกว่าครึ่งหนึ่งมีความทุกข์กังวล จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 ไม่มี ความทุกข์กังวล จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ความทุกข์กังวลที่เด็กมีคือ ปัญหาที่พ่อแม่ มักทะเลาะกัน รองลงมา ได้แก่ ไม่มีเงินใช้ และปัญหาเรื่องที่พักอาศัย

ความเท่าเทียม

เด็กเร่ร่อนสองให้ห้าคิดว่าตนเองไม่เท่าเทียมกับเด็กอื่นๆ ที่ไม่ได้ออกจากบ้านมาเร่ร่อน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 เด็กเร่ร่อนกว่าหนึ่งในห้าคิดว่าตนเองเท่าเทียมกับเด็กอื่นๆ ที่ไม่ได้ออกจากบ้านมาเร่ร่อน จำนวน 63 คิดเป็นร้อยละ 31.5 และเด็กบางส่วนไม่ทราบว่า จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 โดยให้เหตุผลที่มีความรู้สึกว่าตนเองไม่เท่าเทียมกับเด็กอื่นๆ ที่ไม่ได้ออกจากบ้านมาเร่ร่อน เพราะตนเองไม่อยู่กับพ่อแม่ รองลงมา ได้แก่ ตนเองขาดความรัก ความอบอุ่น ไม่มีบ้านอยู่ และไม่ได้เรียนหนังสือ เด็กส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าจะทำให้ตนเองเท่าเทียมกับ เด็กอื่นๆ อย่างไร และคิดว่าตนเองคงไม่มีโอกาสแต่มีเด็กบางส่วนคิดว่าต้องหางานทำ หรือต้อง กลับบ้านไปเรียนหนังสือ และเด็กเร่ร่อนคิดว่าคนอื่นๆ ในสังคมมองเด็กเร่ร่อนว่าเป็นเด็กไม่ดี เร่ร่อน จรจัด เด็กส่วนหนึ่งไม่รู้และไม่แน่ใจว่าคนอื่นๆ มองตนเองอย่างไร ยังมีเด็กส่วนหนึ่งคิดว่า คนในสังคมมองเด็กเร่ร่อนว่าเป็นเด็กน่าสงสาร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติด

เด็กเร่ร่อนจำนวนครึ่งหนึ่งเมื่อเห็นคนอื่นใช้ยาเสพติดคิดว่าเป็นสิ่งไม่ดี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา ได้แก่ อยากรู้อย่าง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และ ยาเสพติดทำให้คลายทุกข์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

การควบคุมตนเอง

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่เคยทะเลาะกับคนอื่นถึงขั้นทำร้ายร่างกาย จำนวน 128 คน คิดเป็น ร้อยละ 64.0 วิธีการทำร้ายร่างกายส่วนใหญ่ คือ การตี และชกต่อย รองลงมา ได้แก่ การใช้ อาวุธ มีด ขวด ไม้ และการเตะ ถีบ มีเด็กเกือบสองในห้าไม่เคยทะเลาะกับคนอื่นถึงขั้นทำร้าย ร่างกาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0

สถานภาพสมรสของพ่อแม่

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่พ่อแม่ไม่ได้อยู่ร่วมกันจำนวน 127 คิดเป็นร้อยละ 64.0 ได้แก่ แยกทางกันมากที่สุด จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา ได้แก่ พ่อเสียชีวิต จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 แม่เสียชีวิต จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 มีเด็กเร่ร่อนที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0

อาชีพของพ่อ

เด็กเร่ร่อนประมาณสองในห้าพ่อประกอบอาชีพอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาอาชีพทำนา ทำไร่ จำนวน 25 คิดเป็นร้อยละ 18.3 อาชีพก่อสร้าง จำนวน 20 คิดเป็นร้อยละ 14.6 และว่างงาน จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 7.3

อาชีพของแม่

เด็กเร่ร่อนกว่าหนึ่งในห้าแม่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา อาชีพขายของ จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 18.0 อาชีพทำนา ทำไร่ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และว่างงานจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

ตารางที่ 4.1
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พื้นที่ศึกษา		
เขตจตุจักร	31	15.5
สถานีรถไฟหัวลำโพง	29	14.5
ห้างสรรพสินค้าอิมพีเรียลเวสต์สแควร์ สมุทรปราการ	25	12.5
สะพานพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก	20	10.0
ห้างสรรพสินค้าโรบินสันสีลม	19	9.5
สนามหลวง	18	9.0
อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ	18	9.0
สะพานอรุณอมรินทร์	14	7.0
ห้างสรรพสินค้าพาด้า	13	6.5
พัฒนาพงศ์	13	6.5
รวม	200	100.0
เพศ		
ชาย	160	80.0
หญิง	40	20.0
รวม	200	100.0
อายุ		
5 - 9 ปี	8	4.0
10 - 14 ปี	53	26.5
15 - 19 ปี	80	30.0
20 - 24 ปี	59	39.5
รวม	200	100.0
อายุเฉลี่ย 17 ปี		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3	51	25.5
ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6	108	54.0
มัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	17	8.5
มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6	1	0.5
ไม่ได้เรียน	23	11.5
รวม	200	100.0
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพมหานคร	46	23.4
ภาคกลาง		
พระนครศรีอยุธยา	11	5.6
สมุทรปราการ	10	5.0
นนทบุรี	5	2.5
ปราชินบุรี	5	2.5
กาญจนบุรี	5	2.5
ชลบุรี	4	2.0
ฉะเชิงเทรา	4	2.0
อ่างทอง	3	1.5
นครปฐม	3	1.5
ปทุมธานี	2	1.0
สระแก้ว	2	1.0
สุพรรณบุรี	2	1.0
สมุทรสาคร	2	1.0
ลพบุรี	1	0.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สระบุรี	1	0.5
จันทบุรี	1	0.5
ตราด	1	0.5
ราชบุรี	1	0.5
ภาคกลางรวม	63	32.6
ภาคเหนือ		
พิษณุโลก	5	2.5
เพชรบูรณ์	4	2.0
กำแพงเพชร	2	1.0
สุโขทัย	2	1.5
เชียงใหม่	1	0.5
น่าน	1	0.5
นครสวรรค์	1	0.5
พิจิตร	1	0.5
ภาคเหนือรวม	17	8.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
นครราชสีมา	13	6.6
บุรีรัมย์	8	4.1
ศรีสะเกษ	8	4.1
อุดรธานี	7	3.6
สกลนคร	5	2.5
สุรินทร์	3	1.5
อุบลราชธานี	3	1.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชัยภูมิ	3	1.5
ขอนแก่น	3	1.5
หนองคาย	3	1.5
ร้อยเอ็ด	3	1.5
ยโสธร	2	1.0
มหาสารคาม	2	1.0
นครพนม	2	1.0
กาฬสินธุ์	1	0.5
หนองบัวลำภู	1	0.5
มุกดาหาร	1	0.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือรวม	69	34.0
ภาคใต้		
ชุมพร	1	0.5
พัทลุง	1	0.5
นราธิวาส	1	0.5
ภาคใต้รวม	3	1.5
รวมทุกภาค	200	100.0
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1-3 คน	27	13.5
4-6 คน	139	69.5
7-9 คน	27	13.5
10-12 คน	7	3.5
รวม	200	100.0
จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน		

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ก่อนออกจากบ้านมาเร่ร่อนพักอยู่กับใคร		
พ่อ	55	27.5
แม่	52	26.0
ญาติ	47	23.5
พ่อแม่	39	19.5
อื่นๆ	7	3.5
รวม	200	100.0
อาชีพของเด็ก		
ขอทาน	60	30.0
รับจ้างทำงาน	44	22.0
เก็บของเก่า	35	17.5
ขายของ	10	5.0
ขายบริการทางเพศ	9	4.5
ขายบริการ	6	3.0
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	36	18.0
รวม	200	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
รายได้ของเด็กเร่ร่อนต่อหนึ่งวัน			มีผู้ไม่ตอบ 42 คน
1 - 100 บาท	118	74.7	
101 - 200 บาท	28	17.8	
201 - 300 บาท	1	0.6	
301 - 400 บาท	3	1.9	
401 - 500 บาท	4	2.5	
601 - 700 บาท	1	0.6	
701 - 800 บาท	2	1.3	
901 - 1,000 บาท	1	0.6	
รวม	158	100.0	
รายได้ต่ำสุด จำนวน 10 บาท			
รายได้สูงสุด จำนวน 1,000 บาท			
รายได้เฉลี่ย 127.56 บาท			
ระยะเวลาที่ออกจากบ้านมาเร่ร่อน			มีผู้ไม่ตอบ 6 คน
1 - 3 ปี	117	60.5	
4 - 6 ปี	46	23.7	
7 - 9 ปี	17	8.7	
10 - 12 ปี	10	5.1	
13 - 15 ปี	2	1.0	
16 - 18 ปี	2	1.0	
รวม	194	100.0	
ระยะเวลาที่ออกจากบ้านมาเร่ร่อน เฉลี่ย 3.68 ปี			

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
สาเหตุที่ออกจากบ้านมาเร่ร่อน			
ทะเลาะกับพ่อแม่	51	25.5	
รักสนุก ติดเพื่อน	38	19.0	
เบื่อบ้าน พ่อแม่ทะเลาะกัน	28	14.0	
ติดตามพ่อแม่ออกมาเร่ร่อน	18	9.0	
ถูกพ่อแม่ทำร้ายร่างกาย	17	8.5	
หางานทำ	17	8.5	
อื่นๆ	31	15.5	
รวม	200	100.0	
ขณะนี้มีความทุกข์กังวลหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
มีความทุกข์กังวล	106	53.5	
ไม่มีความทุกข์กังวล	92	46.5	
รวม	199	100.0	
รู้สึกว่าตนเองเท่าเทียมกับเด็กอื่นๆ ที่ไม่ได้ออกจากบ้านมาเร่ร่อนหรือไม่			
เท่าเทียม	63	31.5	
ไม่เท่าเทียม	80	40.0	
ไม่ทราบ	38	19.0	
รวม	200	100.0	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เมื่อเห็นคนอื่นใช้ยาเสพติดคิดอย่างไร		
เป็นสิ่งไม่ดี	100	50.0
อยากเสพบ้าง	42	21.0
ทำให้คลายทุกข์	15	7.5
เท่	11	5.5
เพื่อความสนุกสนาน	4	2.0
อื่นๆ	28	14.5
รวม	200	100.0
เคยมีเรื่องทะเลาะกับคนอื่นถึงขั้นทำร้ายหรือไม่		
เคย	128	64.0
ไม่เคย	72	36.0
รวม	200	100.0
สถานภาพสมรสของพ่อแม่		
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	62	31.0
พ่อแม่แยกทางกัน	62	31.0
พ่อเสียชีวิต	28	14.0
แม่เสียชีวิต	20	10.0
พ่อแม่เสียชีวิต	9	4.5
พ่อแม่แต่งงานใหม่	8	4.5
อื่นๆ	11	5.5
รวม	200	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
อาชีพของพ่อ			มีผู้ไม่ตอบ 63 คน
รับจ้างทั่วไป	54	39.4	
ทำนา ทำไร่	25	18.3	
ก่อสร้าง	20	14.6	
ขายของ	14	10.2	
เก็บของเก่า	9	6.6	
อื่นๆ	5	3.6	
ว่างงาน	10	7.3	
รวม	137	100.0	
อาชีพของแม่			มีผู้ไม่ตอบ 56 คน
รับจ้างทั่วไป	45	31.3	
ขายของ	26	18.0	
ทำนา ทำไร่	25	17.4	
ก่อสร้าง	17	11.8	
อื่นๆ	5	3.5	
ว่างงาน	26	18.0	
รวม	144	100.0	

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ชุมชน สังคมและสถาบัน

การนำเสนอข้อมูลด้านการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ชุมชน สังคมและสถาบัน เพื่อให้เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลการสนับสนุนทางสังคมของเด็กเร่ร่อน ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งเน้นในด้านการให้ปัจจัยขั้นพื้นฐานเข้าไป (ตามตารางที่ 4.2) การสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน เน้นในด้านการจัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านยาเสพติด (ตามตารางที่ 4.3) และการสนับสนุนทางสังคมจากสังคมและสถาบัน เน้นในด้านการใช้บริการกับหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้บริการเด็กเร่ร่อน (ตามตารางที่ 4.4 และ 4.5) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนด้านการบอกถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมา ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวเคยให้เงิน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ซึ่งเด็กส่วนใหญ่เมื่อได้เงินแล้วจะนำไปซื้ออาหาร ขนม และยาเสพติดประเภทต่างๆ เช่น บุหรี่ กาว บางคนก็นำไปเที่ยวเล่น ร้องคาราโอเกะและเล่นเกมส์ เมื่อเด็กเกิดปัญหาเคยกลับบ้านไปปรึกษาสมาชิกในครอบครัว จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 เด็กเคยได้รับการสนับสนุนด้านอาหารจากสมาชิกในครอบครัว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 สมาชิกในครอบครัวเคยนำเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่เคยไม่สบาย จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 เมื่อไม่สบายสมาชิกในครอบครัวเคยมาดูแลหรือนำยามาให้ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และยังมีผู้อื่นมาดูแลและนำยามาให้ จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 ได้แก่ เพื่อน ครูอาสา ครูข้างถนน ครูตำรวจรถไฟ และคนในชุมชนหรือคนใกล้ที่พัก

ระยะเวลาในหนึ่งเดือนเด็กเร่ร่อนเคยกลับบ้าน 1-2 ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมา ได้แก่ ประมาณ 3-4 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และ 5-6 ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 โดยเด็กให้เหตุผลว่าสาเหตุที่กลับบ้านเพราะคิดถึงพ่อแม่ ญาติพี่น้อง รองลงมา ได้แก่ ไม่มีเงินใช้จึงกลับไปขอพ่อแม่ และพ่อแม่พากลับบ้าน เด็กส่วนหนึ่งหลังจากออกจากบ้านมาเร่ร่อนแล้วยังไม่เคยกลับบ้านอีกเลย โดยให้เหตุผลที่ไม่กลับบ้านเพราะกลัวถูกพ่อแม่ดุตำ รongลงมา ได้แก่ ติดเพื่อน และไม่มีเงินกลับบ้าน พบว่ามีเด็กบางส่วนกลับบ้านแล้วแต่ก็ยังออกจากบ้านมาเร่ร่อนอีก โดยให้เหตุผลว่าเพราะเบื่อบ้าน ชอบเที่ยวเตร่ และติดเพื่อน รองลงมา ได้แก่ ออกมาหางานทำเพราะเบื่อบ้านไม่รู้จะทำอะไรและทะเลาะกับพ่อแม่

ตารางที่ 4.2
ข้อมูลการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

ลักษณะข้อมูล	เคย		ไม่เคย		รวม		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. ขณะเร่ร่อนเมื่อมีปัญหา เคยกลับบ้านไปปรึกษา สมาชิกในครอบครัวหรือไม่	44	22.0	156	78.0	200	100.0	
2. ขณะเร่ร่อนสมาชิกใน ครอบครัวเคยนำอาหารมา ให้หรือไม่	29	13.0	171	85.5	200	100.0	
3. ขณะเร่ร่อนสมาชิกใน ครอบครัวเคยนำเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มมาให้หรือไม่	26	13.0	174	87.0	200	100.0	
4. ขณะเร่ร่อนเคยไม่สบาย หรือไม่	153	76.9	46	23.1	199	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
5. เมื่อไม่สบายสมาชิกใน ครอบครัวเคยมาดูแลหรือนำ ยามาให้หรือไม่	21	12.7	144	87.3	165	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 35 คน
6. คนอื่นๆ เคยนำยามาให้ หรือไม่	83	66.9	41	33.1	124	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 76 คน
7. ขณะเร่ร่อนสมาชิกใน ครอบครัวเคยให้เงินหรือไม่	45	23.0	151	77.0	196	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 4 คน
8. สมาชิกในครอบครัวเคย บอกถึงโทษและพิษภัยของ ยาเสพติดหรือไม่	127	63.5	73	36.5	200	100.0	
9. ตั้งแต่ออกจากบ้านมา เร่ร่อนเคยกลับเข้าบ้าน หรือไม่	105	53.8	90	46.2	195	100.0	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
กลับเข้าบ้านบ่อยแค่ไหนในระยะเวลา 1 เดือน			มีผู้ไม่ตอบ 171 คน
1-2 ครั้ง	19	65.5	
3-4 ครั้ง	7	24.1	
5-6 ครั้ง	2	7.0	
9-10 ครั้ง	1	3.4	
รวม	29	100.0	

4.2.2 การสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน

การสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนด้านอาหาร จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา ได้แก่ เคยบอกถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 สมาชิกในชุมชนหรือคนใกล้ที่พักเคยให้ที่พักพิง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 เมื่อเกิดปัญหาคนในชุมชนหรือคนใกล้ที่พักเคยให้คำปรึกษา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เมื่อไม่สบายสมาชิกในชุมชนหรือคนใกล้ที่พักเคยมาดูแลหรือนำยามาให้ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 ขณะเร่ร่อนเคยได้รับเงินจากสมาชิกในชุมชนหรือคนใกล้ที่พัก จำนวน 72 คน คิดเป็น ร้อยละ 36.2 เงินที่ได้ส่วนใหญ่จะนำไปซื้ออาหาร ขนม ยาเสพติดประเภทต่างๆ เช่น บุหรี่ สุรา กาว ยาบ้า เทียนเตร่ ร้องคาราโอเกะ และเล่นเกมส์ มีเด็กเร่ร่อนเคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับยาเสพติดกับชุมชน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ซึ่งกิจกรรมที่เข้าร่วมกับชุมชนส่วนใหญ่ ได้แก่ การเข้าค่ายรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ทัศนศึกษาและดูงานเกี่ยวกับเสพติด รองลงมา ได้แก่ การสนทนากลุ่มพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดและเล่นกีฬาต้านยาเสพติด

ตารางที่ 4.3
ข้อมูลการสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน

ลักษณะข้อมูล	เคย		ไม่เคย		รวม		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1.ขณะที่เร่ร่อนเมื่อเกิดปัญหา คนในชุมชนหรือคนใกล้เคียงที่ เคยให้คำปรึกษาหรือไม่	100	50.3	99	49.7	199	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
2.ขณะที่เร่ร่อนเคยได้รับอาหาร จากสมาชิกในชุมชนหรือคนใกล้เคียง ที่พักหรือไม่	146	73.0	54	27.0	200	100.0	
3.ขณะที่เร่ร่อนเคยได้รับเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มจากสมาชิกใน ชุมชน หรือคนใกล้เคียงที่พักหรือไม่	105	52.5	95	47.5	200	100.0	
4. ขณะที่เร่ร่อนเคยได้รับที่ พักพิงจากคนในชุมชนหรือคน ใกล้เคียงที่พักหรือไม่	103	51.1	97	48.5	200	100	
5.เมื่อไม่สบายสมาชิกในชุมชน หรือคนใกล้เคียงที่พักเคยมาดูแล หรือนำยามาให้หรือไม่	92	46.0	108	54.0	200	100.0	
6.ขณะที่เร่ร่อนเคยได้รับเงินจาก สมาชิกในชุมชนหรือคนใกล้เคียง ที่พักหรือไม่	72	36.2	127	63.8	199	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
7.สมาชิกในชุมชนหรือคน ใกล้เคียงที่พักเคยบอกถึงโทษและ พิษภัยของยาเสพติดหรือไม่	132	66.3	67	33.7	199	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
8.เคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับ ยาเสพติดกับชุมชนหรือไม่	50	25.4	147	74.6	197	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 3 คน

4.2.3 การสนับสนุนทางสังคมจากสังคมและสถาบัน

การสนับสนุนทางสังคมจากสังคมและสถาบัน เด็กเร่ร่อนเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยไปใช้บริการในหน่วยงานต่างๆ ที่ช่วยเหลือและให้บริการเด็กเร่ร่อน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 หน่วยงานที่เด็กเคยเข้าไปใช้บริการและให้ความช่วยเหลือมากที่สุด ได้แก่ บ้านสร้างสรรค์เด็ก รองลงมา ได้แก่ บ้านสร้างโอกาส สำนักสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร สถานแรกรับเด็กชาย บ้านปากเกร็ด และสถานแรกรับเด็กหญิงพญาไท กรมประชาสงเคราะห์ มีเด็กกว่าสองในสามไม่เคยเข้าไปใช้บริการในหน่วยงานต่างๆ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9

ระยะเวลาในหนึ่งอาทิตย์เด็กเข้าไปใช้บริการในหน่วยงานต่างๆ ประมาณ 1 - 2 ครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ระยะเวลาการเข้าไปพักอาศัยในหน่วยงาน เด็กจะเข้าไปพักอาศัยประมาณ 1 - 2 ครั้ง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57.9 สิ่งที่เด็กมีความประทับใจที่สุดในการเข้าไปใช้บริการในหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนด้านอาหารให้รับประทาน ได้พบเพื่อนใหม่ๆ ได้เข้าร่วมกิจกรรม เช่น การไปทัศนศึกษา เรียนหนังสือ เล่นกีฬา และมีที่พักสำหรับหลับนอนที่ปลอดภัย และสิ่งที่เด็กเห็นว่าควรปรับปรุง ได้แก่ ควบคุมเรื่องความขัดแย้งระหว่างเด็กเก่าและเด็กใหม่ที่เข้าไปใช้บริการในหน่วยงาน เพราะเมื่อเด็กมีปัญหาทำให้ไม่อยากเข้าไปใช้บริการอีกและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบควรปฏิบัติ และพูดจากับเด็กด้วยความจริงใจ

การเข้าร่วมกิจกรรมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เด็กเร่ร่อนเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยเข้าร่วมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 หน่วยงานที่เด็กเคยเข้าร่วมอบรมมากที่สุด ได้แก่ บ้านสร้างสรรค์เด็ก รองลงมา ได้แก่ สภากาชาดไทย สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาบุคคล และครุฑตำรวจรถไฟ จำนวนการเข้าร่วมอบรมส่วนใหญ่ประมาณ 1 - 2 ครั้ง เด็กเร่ร่อนประมาณสองในห้าไม่เคยร่วมอบรมเกี่ยวกับยาเสพติดกับหน่วยงานต่างๆ จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4

บริการทางการศึกษา ปัจจุบันเด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 90.5 เด็กที่ได้เรียนหนังสือมีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 โดยการศึกษา นอกกระบบโรงเรียน อาทิ กศน. เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เรียนอยู่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

การใช้บริการทางการแพทย์ เด็กเร่ร่อนเกินกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยไปใช้บริการในสถานพยาบาลต่างๆ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 เด็กเร่ร่อนกว่าสองในห้าเคยไปใช้บริการในสถานพยาบาล จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 และสถานพยาบาลที่เด็กเร่ร่อนเคยไปใช้บริการมากที่สุด ได้แก่ โรงพยาบาลศิริราช รองลงมา ได้แก่ โรงพยาบาลกลาง ศูนย์บริการสาธารณสุขทั่วไป และโรงพยาบาลราชวิถี

ตารางที่ 4.4

ข้อมูลการสนับสนุนทางสังคมจากสังคมและสถาบัน

ลักษณะข้อมูล	เคย		ไม่เคย		รวม		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. เคยไปใช้บริการในหน่วยงานต่างๆ ที่ช่วยเหลือและให้บริการเด็กเร่ร่อนหรือไม่	109	54.5	89	44.5	198	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 2 คน
2. เคยเข้าร่วมอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติดหรือไม่	111	56.6	85	43.4	196	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 4 คน
3. เคยไปใช้บริการทางการแพทย์หรือไม่	87	43.5	113	56.5	200	100.0	
4. ปัจจุบันได้รับบริการทางการศึกษาหรือไม่	19	9.5	181	90.5	200	100.0	

ตารางที่ 4.5

ข้อมูลระยะเวลาการให้บริการในหน่วยงาน

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ระยะเวลาการเข้าไปใช้บริการในหน่วยงานต่างๆ ที่ช่วยเหลือและให้บริการเด็กเร่ร่อน			มีผู้ไม่ตอบ 84 คน
ระยะเวลาหนึ่งอาทิตย์			
1-2 ครั้ง	8	50.0	
3-4 ครั้ง	2	12.5	
5-6 ครั้ง	5	31.2	
7-8 ครั้ง	1	6.3	
รวม	16	100.0	
ระยะเวลาที่เข้าไปพักในหน่วยงาน			มีผู้ไม่ตอบ 181 คน
ระยะเวลาหนึ่งอาทิตย์			
1-2 ครั้ง	11	57.9	
3-4 ครั้ง	3	15.8	
5-6 ครั้ง	5	26.3	
รวม	19	100.0	

4.3 ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน

การนำเสนอข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลโอกาสเสี่ยงด้านต่างๆ ที่เชื่อมโยงให้เด็กตัดสินใจใช้ยาเสพติด ได้แก่ ด้าน ทักษะติดต่อยาเสพติด ด้านสภาพปัญหาของครอบครัว ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดผู้ใช้ยาเสพติด ตามตารางที่ 4.6, 4.7, 4.8 และตารางที่ 4.9 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.1 ด้านทักษะติดต่อยาเสพติด

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่เคยได้รับการเตือนเรื่องยาเสพติด จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ผู้ที่ให้คำเตือนบ่อยที่สุด ได้แก่ คนในชุมชนหรือคนใกล้ที่รัก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมา ได้แก่ พ่อ แม่ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และ สื่อต่างๆ ที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 โดยสื่อที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติดที่เด็กพบเห็นบ่อยที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ รองลงมา ได้แก่ สื่อประเภทป้ายโฆษณา โบ้ตเตอร์ สติ๊กเกอร์ที่ติดตามสถานที่ต่างๆ และหนังสือพิมพ์ มีเด็กส่วนหนึ่งที่ไม่เคยได้รับการเตือนเรื่องยาเสพติด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่คิดว่ายาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 92.0 โดยให้เหตุผลว่ายาเสพติดทำลายสุขภาพร่างกายและทำให้สมองเสื่อม รองลงมา ได้แก่ ทำให้คนรอบข้างเดือดร้อน และฆ่าชีวิตตนเอง มีเด็กบางคน que คิดว่ายาเสพติดไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 โดยให้เหตุผลว่า ยาเสพติดทำให้ตนเองหายปวดหัวและคลายเครียดได้

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่รู้จักยาเสพติด จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 รู้จักยาเสพติดจากเพื่อนที่เสพและขายยาเสพติด รองลงมา ได้แก่ โทรทัศน์ และคนในชุมชนหรือคนใกล้ที่รักบอก มีเด็กบางคนที่ไม่รู้จักยาเสพติด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ยาเสพติดที่เด็กรู้จักมากที่สุด ได้แก่ ยาบ้า รองลงมา ได้แก่ สารระเหย และบุหรี่

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่เชื่อว่าถ้าใช้ยาเสพติดบ่อยครั้งแล้วจะทำให้ติด และเลิกได้ยาก จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 สาเหตุที่มีความเชื่อดังกล่าวเพราะจากประสบการณ์ของตนเองและเพื่อนที่ติดยาเสพติด ซึ่งเมื่ออยากจะเลิกก็ทำไม่ได้ เนื่องจากมีความอยากยา จนทนไม่ไหวจึงต้องกลับไปเสพยาเสพติดอีก เด็กส่วนหนึ่งไม่เชื่อว่าถ้าใช้ยาเสพติดบ่อยครั้งแล้วจะทำให้ติด และเลิกได้ยาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 เพราะเด็กมีความเชื่อว่าการเสพยาเสพติดนั้น ผู้เสพเป็นผู้กำหนดการใช้ยาเสพติด ไม่ใช่เสพยาเพราะฤทธิ์ของตัวยา เพราะฉะนั้นหากคิดจะเลิกเสพยาเสพติดก็สามารถทำได้ไม่ยาก

ตารางที่ 4.6
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน
ด้านทัศนคติต่อยาเสพติด

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เคยได้รับการเตือนเรื่องยาเสพติด หรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
เคย	182	91.5	
ไม่เคย	17	8.5	
รวม	199	100.0	
เคยได้รับการเตือนเรื่องยาเสพติดจาก ที่ไหนบ่อยที่สุด			มีผู้ไม่ตอบ 18 คน
คนในชุมชนหรือคนใกล้ที่พัก	82	45.1	
พ่อแม่	53	29.1	
สื่อต่างๆ	33	18.1	
ญาติพี่น้อง	10	5.5	
อื่นๆ	4	2.2	
รวม	182	100.0	
คิดว่ายาเสพติดเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือไม่			
เป็นอันตราย	184	92.0	
ไม่เป็นอันตราย	4	2.0	
ไม่ทราบ	12	6.0	
รวม	200	100.0	
รู้จักยาเสพติดหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
รู้จัก	197	99.0	
ไม่รู้จัก	2	1.0	
รวม	199	100.0	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เชื่อหรือไม่ว่าถ้าใช้ยาเสพติดบ่อยครั้งแล้ว จะทำให้ติด และเลิกได้ยาก		
เชื่อ	164	82.0
ไม่เชื่อ	12	6.0
ไม่ทราบ	24	12.0
รวม	200	100.0

4.3.2 ด้านสภาพปัญหาจากครอบครัว

เมื่อเด็กเร่ร่อนอยากได้สิ่งของต่างๆ ผู้ดูแลเด็กก่อนออกจากบ้านมาเร่ร่อนเกินกว่าครึ่งหนึ่ง จะให้ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 มีจำนวนหนึ่งที่ไม่ได้สิ่งของตามต้องการ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5

ผู้ดูแลเด็กก่อนออกจากบ้านมาเร่ร่อนเกินกว่าครึ่งหนึ่งจะบอกถึงเหตุผลก่อนลงโทษ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 มีผู้ดูแลฯ ส่วนหนึ่งจะไม่บอกถึงเหตุผลก่อนลงโทษ จำนวน 74 คิดเป็นร้อยละ 37.2 เมื่อเด็กกระทำความผิดผู้ดูแลฯ ส่วนใหญ่จะลงโทษด้วยการ ตบตี จำนวน 115 คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมา ได้แก่ การดูดำ จำนวน 62 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.0 และกักขัง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

ผู้ดูแลฯ เด็กก่อนออกจากบ้านมาเร่ร่อนประมาณครึ่งหนึ่งสนใจดูแลไม่ปล่อยปละละเลย จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8/ผู้ดูแลฯ เด็กเกินกว่าสองในห้าไม่เอาใจใส่ ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลยเด็ก จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2

ผู้ดูแลเด็กก่อนออกจากบ้านมาเร่ร่อนเกินกว่าสองในห้าเคยทำร้ายร่างกายเด็กอย่างรุนแรง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 มีผู้ดูแลฯ ที่ไม่เคยทำร้ายร่างกายเด็กอย่างรุนแรง จำนวน 96 คิดเป็นร้อยละ 48.2 และอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 วิธีการทำร้าย ร่างกายเด็ก ได้แก่ การตบหน้า ผัดัก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมา ได้แก่ การตี ขกค้อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และใช้อาวุธ มีด โพรน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 จำนวนการถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงโดยเฉลี่ยประมาณ 3 ครั้งต่อเดือน หากคิดเฉลี่ยในระยะ เวลาหนึ่งปีเด็กจะถูกทำร้ายร่างกายประมาณ 36 ครั้งต่อปี

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ผู้ปฏิบัติงาน	101	51.0	
ผู้ปฏิบัติงาน 1 คน	96	48.5	
ผู้ปฏิบัติงาน 2 คน	1	0.5	
รวม	198	100.0	
ผู้ปฏิบัติงาน	108	54.3	
ผู้ปฏิบัติงาน 1 คน	74	37.2	
ผู้ปฏิบัติงาน 2 คน	17	8.5	
รวม	199	100.0	

จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน
 จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน
 ตารางที่ 4.7

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.5 และเป็นผู้ปฏิบัติงาน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 51.0 และเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น คิดเป็นร้อยละ 48.5

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.5 และเป็นผู้ปฏิบัติงาน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 51.0 และเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น คิดเป็นร้อยละ 48.5

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.5 และเป็นผู้ปฏิบัติงาน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 51.0 และเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่น คิดเป็นร้อยละ 48.5

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เมื่อกระทำความผิดส่วนใหญ่ผู้ดูแล จะลงโทษด้วยวิธีใดเป็น			มีผู้ไม่ตอบ 12 คน
ตบตี	115	61.2	
ตุ๋น	62	33.0	
กักขัง	3	1.5	
อื่นๆ	8	4.3	
รวม	188	100.0	
ผู้ดูแล จะไม่เอาใจใส่ ไม่สนใจ ปล่อยปละละเลยหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
ใช่	98	49.2	
ไม่ใช่	101	50.8	
รวม	199	100.0	
ผู้ดูแล เคยทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง หรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
เคย	101	50.8	
ไม่เคย	96	48.2	
อื่นๆ	2	1.0	
รวม	199	100.0	
ผู้ดูแล เคยทำร้ายร่างกายด้วยวิธีใด เป็นส่วนใหญ่			มีผู้ไม่ตอบ 77 คน
ตบหน้า ผัด	39	31.7	
ตี รกค้อย	38	31.0	
ใช้อาวุธ มีด ไฟรน	12	9.7	
เตะ ตีบ	15	12.2	
อื่นๆ	19	15.4	
รวม	123	100.0	

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ความสัมพันธ์ของเด็กเร่ร่อนกับสมาชิก ในครอบครัว			
ห่างเหินกัน	68	34.0	
รักใคร่กัน	61	30.5	
ไม่สนใจใยดี	46	23.0	
อื่นๆ	25	12.5	
รวม	200	100.0	
เด็กเร่ร่อนคิดว่าพ่อแม่มีความสำคัญ หรือไม่			
มีความสำคัญ	153	76.5	
ไม่มีความสำคัญ	28	14.0	
อื่นๆ	19	9.5	
รวม	200	100.0	
ภายในบ้านที่อยู่ก่อนออกมาเร่ร่อน มีใครใช้ยาเสพติดหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 4 คน
มี	127	65.0	
ไม่มี	69	35.0	
รวม	196	100.0	

4.3.3 ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

เด็กเร่ร่อนเกินกว่าสองในสามมีเพื่อนที่เร่ร่อน 3 - 4 คน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 31.6 รองลงมา ได้แก่ 1 - 2 คน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และ 5 - 6 คน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 กิจกรรมที่ชอบทำร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม ได้แก่ ตมกวาด ลูบบุหรี่ปอง รองลงมา ได้แก่ เทียวเตร่ และออกไปขอเงิน

เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่มีเพื่อนใช้ยาเสพติด จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 89.3 เด็กส่วนหนึ่งมีเพื่อนไม่ใช้ยาเสพติด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ยาเสพติดที่เด็กเร่ร่อนที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ สารระเหย รองลงมา ได้แก่ บุหรี่ ยาบ้าและสุรา เพื่อนในกลุ่มส่วนใหญ่เคยชวนให้เด็กเร่ร่อนใช้ยาเสพติด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 82.4 หนึ่งส่วนไม่เคยชวนให้เพื่อนใช้ยาเสพติดจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

ตารางที่ 4.8

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน
ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
จำนวนเพื่อนที่เร่ร่อนในกลุ่มมีกี่คน			มีผู้ไม่ตอบ 4 คน
1-2 คน	45	23.0	
3-4 คน	62	31.6	
5-6 คน	43	21.9	
7-8 คน	27	13.8	
9-10 คน	19	9.7	
รวม	196	100.0	
มีเพื่อนในกลุ่มใช้ยาเสพติดหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 4 คน
ใช่	175	89.3	
ไม่ใช่	21	10.7	
รวม	196	100.0	
เพื่อนในกลุ่มเคยชวนให้ใช้ยาเสพติดหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 7 คน
เคย	159	82.4	
ไม่เคย	34	17.6	
รวม	193	100.0	

4.3.4 ด้านสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดผู้ใช้ยาเสพติด

พื้นที่ที่ที่พักอาศัยอยู่เป็นประจำของเด็กเร่ร่อน เกินกว่าหนึ่งในห้าพักอยู่ใกล้กับสวนสาธารณะ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 ได้แก่ สนามหลวง สวนลุมพินี และสวนจตุจักร พื้นที่ที่ที่พักอยู่เป็นประจำ รองลงมา ได้แก่ สถานีรถไฟ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ได้แก่ สถานีรถไฟหัวลำโพง และสถานีรถไฟบางกอกน้อย และพื้นที่ที่ที่พักอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ห้างสรรพสินค้า จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ได้แก่ ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ห้างสรรพสินค้าพาด้า และห้างสรรพสินค้าอิมทีเรียลเวสต์ลำโพง สมุทรปราการ

พื้นที่ที่เด็กเร่ร่อนชอบไปมากที่สุด ได้แก่ สนามหลวง โดยให้เหตุผลว่าที่ชอบไปเพราะได้เที่ยวเตร่ งานตามเทศกาลต่างๆ ได้ไปหาเพื่อน และไปขอเงิน พื้นที่ที่หักหรือเร่ร่อนส่วนใหญ่มีคนใช้ยาเสพติด จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 91.8 มีพื้นที่ไม่มีคนใช้ยาเสพติดจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 พบว่า ส่วนใหญ่ได้สิ่งเสพติดจากร้านขายของชำ แหล่งชุมชนแออัด และซื้อจากเพื่อน

ตารางที่ 4.9

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน
ด้านสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดผู้ใช้ยาเสพติด

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
พื้นที่ที่ที่พักอยู่ประจำใกล้กับสถานที่ใดมากที่สุด			มีผู้ไม่ตอบ 7 คน
สวนสาธารณะ	64	33.2	
สถานีรถไฟ	41	21.2	
ห้างสรรพสินค้า	26	13.5	
แหล่งชุมชนแออัด	19	9.8	
สถานีขนส่งหมอชิต	14	7.3	
ตลาดสด	5	2.6	
วัด	5	2.6	
บาร์ คลับ คาราโอเกะ	3	1.5	
อื่นๆ	16	8.3	
รวม	193	100.0	

ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ซึ่งจากนั้นรองลงมาคือ จำนวน 11 คน คิดเป็น
 ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 รองลงมา
 ใช้ทั้งความรู้ และประสบการณ์ที่ได้มาใช้ในการสอนได้แก่ ผู้สอน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7
 ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 รองลงมา ได้แก่

ประเภทวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 รองลงมา ได้แก่
 ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 รองลงมา
 ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7
 ได้แก่ ผู้สอน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 รองลงมา ได้แก่

4.4 ขอบข่ายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของครู

ประเภทวิชา	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ลักษณะข้อ
มีผู้สอน 14 คน	52.2	97	1 คน
			2 คน
			3 คน
			4 คน
			5 คน
			6 คน
			7 คน
มีผู้สอน 4 คน	100.0	186	1 คน
			2 คน
			3 คน
			4 คน
			5 คน
			6 คน
			7 คน
มีผู้สอน 4 คน	91.8	180	1 คน
			2 คน
			3 คน
			4 คน
			5 คน
			6 คน
			7 คน
มีผู้สอน 4 คน	8.2	196	1 คน
			2 คน
			3 คน
			4 คน
			5 คน
			6 คน
			7 คน
มีผู้สอน 4 คน	100.0	100.0	1 คน
			2 คน
			3 คน
			4 คน
			5 คน
			6 คน
			7 คน

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2
 ศึกษานิเทศก์ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 และมีศึกษานิเทศก์
 74.3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ที่อยู่ในพื้นที่
 ศึกษาในภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นศึกษานิเทศก์ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 130 คน คิดเป็น
 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 47.7 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และศึกษานิเทศก์ใน
 83 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 และจำนวนที่ศึกษานิเทศก์ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 91 คน
 คิดเป็นร้อยละ 27.7 และศึกษานิเทศก์ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 71.7
 ศึกษานิเทศก์ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 71.7
สาขาวิชาต่าง ๆ
 คณิตศาสตร์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7
 37.0 คิดเป็นร้อยละ 19.0 และศึกษานิเทศก์
 62 คน คิดเป็น
สาขาวิชาต่าง ๆ
 คณิตศาสตร์ จำนวน 80 - 100 คน คิดเป็นร้อยละ 2 คน
 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 คน
 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 คน
 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 คน
ประเภทและระดับการศึกษา
 ปริญญาตรี 192 คน (16 ปี)
 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และศึกษานิเทศก์ 5 คน และ
 26.0 คิดเป็นร้อยละ 20.9 และ 5 - 12
 20.0 คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 3 - 4 ปี จำนวน 45 คน
 14 - 16 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และอายุ 8 - 10 ปี จำนวน 35 คน
 11 - 13 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และอายุ
 139 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 และอายุ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ
 84.9 และจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และจำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเลิกใช้ยาเสพติด

เด็กแร่ร่นกว่าครึ่งหนึ่งเคยลองเลิกใช้ยาเสพติด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 ให้เหตุผลว่าลองเลิกใช้ยาเสพติดเพราะสุขภาพไม่ดี และไม่สบาย รองลงมา ได้แก่ ไม่มีเงินซื้อ และกลัวตำรวจจับ สาเหตุที่กลับไปใช้ยาเสพติดอีกเด็กให้เหตุผลว่าเพราะ อยากรยา รองลงมา ได้แก่ เพื่อนชวน และมีเวลาด่างมากไม่รู้จะทำอะไรเมื่อจึงหันไปใช้ยาเสพติด เด็กแร่ร่นเกินกว่าครึ่งหนึ่งเคยลองเลิกใช้ยาเสพติด 1 - 2 ครั้ง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 รองลงมา ได้แก่ 3 - 4 ครั้ง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และ 5 - 6 คน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 มีเด็กประมาณสองในห้าไม่เคยทดลองเลิกใช้ยาเสพติด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 ส่วนเด็กที่ไม่เคยทดลองเลิกใช้ยาเสพติดให้เหตุผลว่าตนเองมีความอยากรยา จนทนไม่ได้และรู้สึกเครียดหากไม่ได้เสพ

ตารางที่ 4.10
ข้อมูลการเลิกใช้ยาเสพติดของเด็กแร่ร่น

ประเภท	เคย		ไม่เคย		รวม		หมายเหตุ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. บุหรี่	140	70.7	58	29.3	198	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 2 คน
2. สารระเหย	134	67.7	64	32.3	198	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 2 คน
3. ยาบ้า	90	45.7	107	54.3	197	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 3 คน
4. สุรา	75	37.9	123	62.1	198	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 2 คน
5. กัญชา	32	16.2	166	83.8	198	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 2 คน
6. ยาหล่อมประสาท	9	4.6	188	95.4	197	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 3 คน
7. เฮโรอีน	6	3.0	192	97.0	198	100.0	มีผู้ไม่ตอบ 2 คน

ตารางที่ 4.10

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เมื่อ 6 เดือนที่ผ่านมาใช้ยาเสพติดหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ
ใช่	169	84.9	1 คน
ไม่ใช่	30	15.1	
รวม	199	100.0	
การใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน			มีผู้ไม่ตอบ
ชายใช้ยาเสพติด	139	69.8	1 คน
หญิงใช้ยาเสพติด	30	15.1	
ไม่ใช้ยาเสพติด	30	15.1	
รวม	199	100.0	
เริ่มใช้ยาเสพติดตั้งแต่อายุกี่ปี			มีผู้ไม่ตอบ
5-7 ปี	5	2.9	25 คน
8-10 ปี	35	20.0	
11-13 ปี	58	33.0	
14-16 ปี	50	28.6	
17-19 ปี	21	12.0	
20-22 ปี	6	3.4	
รวม	175	100.0	
ระยะเวลาที่ใช้ยาเสพติดจนถึงปัจจุบัน			มีผู้ไม่ตอบ
5-12 เดือน	31	18.1	26 คน
1-2 ปี	36	20.9	
3-4 ปี	45	26.0	
5-6 ปี	30	17.1	
7-8 ปี	21	12.0	
9-10 ปี	3	1.6	
11-12 ปี	6	3.3	
15-16 ปี	2	1.0	
รวม	174	100.0	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ปัจจุบันใช้ยาเสพติดกี่ประเภท			มีผู้ไม่ตอบ 32 คน
1 ประเภท	60	35.7	
2 ประเภท	85	50.6	
3 ประเภท	20	11.9	
4 ประเภท	3	1.8	
รวม	168	100.0	
ส่วนใหญ่ได้ยาเสพติดมาจากที่ไหน			มีผู้ไม่ตอบ 31 คน
ร้านขายของชำ	137	81.1	
เพื่อน	13	7.7	
แหล่งชุมชนแออัด	11	6.5	
ร้านขายยา	5	3.0	
อื่นๆ	3	1.7	
รวม	169	100.0	
สาเหตุสำคัญที่สุดที่ตัดสินใจใช้ยาเสพติด			มีผู้ไม่ตอบ 32 คน
อยากลอง	62	37.0	
เพื่อนชวน	32	19.0	
เป็นเพื่อนคลายเพงา	28	16.7	
เพื่อนมีปัญหาครอบครัว	10	6.0	
เพื่อให้เข้ากับเพื่อนได้	8	4.7	
เพื่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง	8	4.7	
ถูกบังคับ	3	1.8	
เพื่อให้รู้สึกว่เก่งกล้า	3	1.8	
เครียด	14	8.3	
รวม	168	100.0	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เมื่อใช้ยาเสพติด เสพคนเดียวหรือเสพ กับเพื่อน			มีผู้ไม่ตอบ 27 คน
เสพคนเดียว	48	27.7	
เสพกับเพื่อน	124	71.8	
อื่นๆ	1	0.5	
รวม	173	100.0	
เมื่อใช้ยาเสพติดเคยใช้อุปกรณ์การเสพ ร่วมกับเพื่อนหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 26 คน
เคย	83	47.7	
ไม่เคย	91	52.3	
รวม	173	100.0	
เมื่อมีเพื่อนใหม่เข้ามาในกลุ่มเคยชวน เพื่อนใหม่ใช้ยาเสพติดหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 25 คน
เคย	45	25.7	
ไม่เคย	130	74.3	
รวม	175	100.0	
เพื่อนใหม่ตัดสินใจใช้ยาเสพติด ทันทีหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 156 คน
ใช้ทันที	19	43.2	
ปฏิเสธ	25	56.8	
รวม	44	100.0	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
เคยลองเลิกใช้ยาเสพติดหรือไม่			มีผู้ไม่ตอบ 37 คน
เคย	86	52.8	
ไม่เคย	77	47.2	
รวม	163	100.0	
ถ้าเคยเคยลองเลิกใช้ยาเสพติดกี่ครั้ง			มีผู้ไม่ตอบ 118 คน
1-2 ครั้ง	49	59.8	
3-4 ครั้ง	25	30.5	
5-6 ครั้ง	5	6.1	
9-10 ครั้ง	3	3.6	
รวม	82	100.0	

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ผู้ศึกษาได้ทำการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม เพื่อวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression) โดยกำหนดตัวแปรทั้งหมด 14 ตัวแปร เป็นตัวแปรต้น 13 ตัวแปร ได้แก่ 1) ตัวแปรข้อมูลทั่วไปมี 6 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ภูมิลำเนา รายได้ มโนภาพแห่งตน 2) ตัวแปรด้านการสนับสนุนทางสังคมมี 3 ตัวแปร ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากชุมชน การสนับสนุนทางสังคมจากสังคมและสถาบัน 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อนมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ด้านทัศนคติต่อยาเสพติด ด้านสภาพปัญหาของครอบครัว ด้านอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิด ผู้ใช้ยาเสพติดและตัวแปรตามมี 1 ตัวแปร ได้แก่ การใช้ยาเสพติด โดยใช้ระยะเวลาการเสพติดเป็นตัวกำหนดการใช้ยาเสพติด ผลการทดสอบและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ปรากฏตามตารางที่ 4.11 - 4.12 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.5.1 ผลการทดสอบสมมติฐานและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเด็กแว่น โดยเพศชายน่าจะมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมากกว่าเพศหญิง จากการศึกษา พบว่า เพศชายมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดแตกต่างจากเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมากกว่าเพศหญิง ผลการศึกษายอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ภูมิฐานะในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ยาเสพติดของเด็กแว่น โดยเด็กที่มีภูมิฐานะอยู่ในกรุงเทพมหานครน่าจะใช้ยาเสพติดมากกว่าเด็กที่มีภูมิฐานะอยู่ในต่างจังหวัดจากการศึกษา พบว่า เด็กที่มีภูมิฐานะอยู่ในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเด็กที่มีภูมิฐานะในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดมากกว่าเด็กที่มีภูมิฐานะจากต่างจังหวัด ผลการศึกษายอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 มโนภาพแห่งตนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการใช้ยาเสพติดของเด็กแว่น โดยเด็กที่มีมโนภาพแห่งตนน่าจะใช้เวลาเสติดน้อยกว่าเด็กที่มีมโนภาพแห่งตน ไม่ได้จากการศึกษา พบว่า มโนภาพแห่งตนไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเด็กแว่นและเด็กที่มีมโนภาพแห่งตนดีกับไม่ดีมีการใช้ยาเสพติดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษายอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 การสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการใช้ยาเสพติดของเด็กแว่น โดยเด็กที่มีการสนับสนุนทางสังคมมากน่าจะมีการใช้ยาเสพติดน้อยกว่าเด็กที่มีการสนับสนุนทางสังคมน้อย จากการศึกษา การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ชุมชน และสังคมและสถาบัน พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้ยาเสพติดของเด็กแว่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเด็ก แว่นที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความแตกต่างกัน มีการเสพยาเสพติดต่างกันกล่าวคือ เด็กแว่นที่มีการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมากจะใช้ยาเสพติดมากกว่าเด็กแว่นที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวน้อย จากข้อค้นพบนี้อาจกล่าวได้ว่า เด็กแว่นที่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวมาก ซึ่งจากการศึกษาคั้งนี้เน้นการให้ด้านปัจจัยขั้นพื้นฐานเพียงอย่างเดียว เช่น การสนับสนุนด้านปัจจัย 4 และการสนับสนุนด้านเงิน เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการตอบสนองความต้องการทางกายนั้นไม่เพียงพอ หากไม่พิจารณาให้ดีกว่าสนับสนุนดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลเสียได้ เช่น กลุ่มเด็ก แว่นส่วนใหญ่เป็นเด็กที่ประสบปัญหาทางครอบครัว ขาดความรักความอบอุ่นจึง

มักหาสิ่งอื่นมาทดแทน เช่น เมื่อได้เงินมาเพื่อหาซื้อยาเสพติดมาเสพ หรือใช้จ่ายเพื่อการเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่างๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า จากการศึกษา พบว่า เด็กเร่ร่อนส่วนใหญ่มีปัญหาครอบครัว การใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อนอาจทำเพื่อการการประชดชีวิต หรือพยายามกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อการหนีออกจากปัญหาที่ตนเองมี ผลการศึกษาปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 ทักษะคิดต่อการใช้จ่ายยาเสพติดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน เด็กที่มีทักษะคิดต่อยาเสพติดดีน่าจะมีการใช้จ่ายยาเสพติดมากกว่าเด็กที่มีทักษะคิดไม่ดีต่อยาเสพติด จากการศึกษา พบว่า ทักษะคิดต่อการใช้จ่ายยาเสพติดไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อนกล่าวคือ เด็กมีทักษะคิดต่อยาเสพติดดีและไม่ดีมีการใช้จ่ายยาเสพติดไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษาปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 6 สภาพปัญหาของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน โดยเด็กที่มีสภาพปัญหาของครอบครัวน่าจะมีการใช้จ่ายยาเสพติดมากกว่าเด็กที่มีสภาพปัญหาของครอบครัวน้อย จากการศึกษา พบว่า สภาพปัญหาของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้จ่ายยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เด็กเร่ร่อนที่ถูกทำร้ายร่างกายจากสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกันมีการใช้จ่ายยาเสพติดแตกต่างกัน กล่าวคือ เด็กเร่ร่อนที่ถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงจากครอบครัวมีโอกาสใช้จ่ายยาเสพติดมากกว่าเด็กเร่ร่อนที่ไม่ได้ถูกทำร้ายอย่างรุนแรงจากครอบครัว ผลการศึกษายอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 7 การมีเพื่อนใช้จ่ายยาเสพติดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน โดยเด็กมีเพื่อนใช้จ่ายยาเสพติดน่าจะใช้ยาเสพติดมากกว่าเด็กที่มีเพื่อนใช้จ่ายยาเสพติดน้อย จากการศึกษา พบว่า การมีเพื่อนใช้จ่ายยาเสพติดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ เด็กเร่ร่อนที่มีเพื่อนใช้จ่ายยาเสพติดมีโอกาสใช้จ่ายยาเสพติดมากกว่าเด็กเร่ร่อนที่ไม่มีเพื่อนใช้จ่ายยาเสพติด ผลการศึกษายอมรับสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 8 สภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดผู้ใช้ยาเสพติดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน โดยเด็กที่อยู่ในสภาพชุมชนที่พักหรือที่เร่ร่อนอยู่มีคนใช้จ่ายยาเสพติดมากเด็กน่าจะใช้ยาเสพติดมากกว่าเด็กที่ไม่ได้อยู่ในสภาพชุมชนที่พักหรือที่เร่ร่อนอยู่ไม่มีคนใช้จ่ายยาเสพติด จากการศึกษา พบว่า สภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดผู้ใช้ยาเสพติดไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน ผลการศึกษายอมรับสมมติฐาน

8) การสนับสนุนด้านกิจกรรมที่ทำร่วมกับชุมชนเกี่ยวกับยาเสพติด

- เคยเข้าร่วมกิจกรรม	1
- ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	0

การสนับสนุนทางสังคมจากสังคมและสถาบัน ให้ค่าคะแนนรวมจากคำถาม 4 ข้อ คือ

1) การสนับสนุนด้านการให้บริการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	
- เคยเข้าไปใช้บริการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1
- ไม่เคยเข้าไปใช้บริการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	0
2) การสนับสนุนด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	
- หน่วยงานที่เข้าไปใช้บริการเคยให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	1
- หน่วยงานที่เข้าไปใช้บริการไม่เคยให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	0
3) การสนับสนุนด้านการศึกษา	
- ปัจจุบันได้รับเรียนหนังสือ	1
- ปัจจุบันไม่ได้เรียนหนังสือ	0
4) การสนับสนุนด้านการแพทย์	
- เคยไปใช้บริการในสถานพยาบาล	1
- ไม่เคยไปใช้บริการในสถานพยาบาล	0

ตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน

1. ทักษะคิดเกี่ยวกับยาเสพติด	
1.1 เชื่อหรือไม่ว่าถ้าใช้ยาเสพติดบ่อยครั้งจะทำให้ติดและเลิกได้ยาก	
- ไม่เชื่อ	0
- เชื่อ	1
2. สภาพปัญหาของครอบครัว	
2.1 ผู้ดูแลฯ เคยทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงหรือไม่	
- ไม่เคย	0
- เคย	1
3. อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน	
3.1 มีเพื่อนในกลุ่มใช้ยาเสพติดหรือไม่	
- ไม่มี	0
- มี	1

4. สภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดผู้ใช้ยาเสพติด

4.1 พื้นที่ที่แวดล้อมมีคนอื่น ๆ ใช้ยาเสพติดเป็นประจำหรือไม่

- ไม่มี	0
- มี	1

ตัวแปรตามการใช้ยาเสพติด หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ยาเสพติดนับระยะเวลาเป็นเดือน

การใช้ยาเสพติด

- ค่าต่ำสุด = 5 เดือน
- ค่าสูงสุด = 192 เดือน (16 ปี)

ตารางที่ 4.11
การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน

ตัวแปร	B	Beta	T	Sig T
ข้อมูลทั่วไป				
เพศ	-108.060	-.156	-1.952	.053 *
อายุ	-5.320	-.077	-.879	.381
การศึกษา	-83.638	-.098	-1.245	.215
ภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร	110.765	.155	1.981	.050 *
รายได้	-.190	-.101	-1.322	.188
มในภาพแห่งตน	-.159	-.026	-.236	.745
การสนับสนุนทางสังคม				
ครอบครัว	38.511	.271	3.377	.001***
ชุมชน	18.779	.151	1.719	.088
สังคมและสถาบัน	-2.703	-.011	-.140	.889
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน				
ทัศนคติต่อยาเสพติด				
ความเชื่อเรื่องยาเสพติด	.628	.074	.799	.425
สภาพปัญหาของครอบครัว				
การถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง	4.066	.165	2.186	.030 *
อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน				
เพื่อนใช้ยาเสพติด	5.272	.213	2.751	.007**
สภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดผู้ใช้ยาเสพติด				
พื้นที่ที่เร่ร่อนมีคนติดยาเสพติด	-1.782	-.101	-1.330	.186

MR = 0.610

 $R^2 = 0.372$ $R^2 \text{ Adj} = 0.268$

F = 4.429

Sig F = 0.000

*** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

124	การใช้อาสาสมัคร ออมรับ ปี ๒๕๖๓	๑. ชื่อผู้ทำไป ๑.1 พบผู้สามารถดำเนินการให้ยาเสพติดของเล่นแก่เพื่อน ๑.2 ผู้มีอำนาจในการนำยาเสพติดของเล่นมาจำหน่ายให้แก่เพื่อน ๑.3 นำยาเสพติดของเล่นมาจำหน่ายให้แก่เพื่อน ๒. การสนับสนุนให้เพื่อน ๒.1 การสนับสนุนให้เพื่อนร่วมเล่นยาเสพติดของเล่นแก่เพื่อน ๓. มีเจตนาที่จะให้การช่วยเหลือเพื่อน ๓.1 ทัศนคติที่ดีต่อการใช้ยาเสพติดของเล่นให้เพื่อน ๓.2 ความพึงพอใจต่อการใช้ยาเสพติดของเล่นให้เพื่อน ๓.3 การใช้ยาเสพติดของเล่นให้เพื่อน ๓.4 ความพึงพอใจต่อการใช้ยาเสพติดของเล่นให้เพื่อน
		น.เสฐียรพร

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.12

แผนภูมิที่ 4.1

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเด็กเร่ร่อน

